

kedaj, če še ne, ne mogla podpirati v grščini svojega sina ter bi bila primorana najeti mu instruktorja ?

Sami razvidite, da mnogo ni prav, kar beležite, kajti Vam samim se dozdeva, da bode morda kdo oporekal Vašim nazorom.

Vi se čudite, kako se more ta zastarela institucija gospodinjstva zdrževati tako dolgo — a jaz se čudim, kako je bilo možno, da Vaš spis ni našel takoj svojega cilja med staro šaro. Ko bi cenjena g. urednica v svoji opomnji ne odobrila na pol Vašega spisa, menila bi, da ga je nehote prezrla. Še nekaj me duši v grlu. Čemu trosite med naše milo materinščino tuje izraze (ne govorim internacionalnih) kjer jih ni treba, kjer se lahko poslužujemo svojih slovenskih besed. Tuji izrazi; »Speisenhäuser«, zu wenig hausfräulich« bodejo v oči, med tem ko imamo za te pristne slovenske besede. Hočete li s tem dokazati, da ste večji nemščini, ali da čitate nemške proizvode? Sramotno bi bilo, če bi tega ne utegnili, ko imate vendar časa dovolj, ker ne opravljate gospodinjstev, ne dotikate se hišnih opravil.

Zdravstvujte, neznana mi g. Danica, pa zabavajte se v skupni jedilnici! Moj spis naj Vas ne dovede ob dobri tek.

Zvečer . . .

Zimzka noč je jasna, bajna,
mesec lije blede svit
na to trudno, bedno zemljo;
nemo k nebu vpiram vid.

Tudi tja, srebrni mesec,
liješ svoj čaroben svit;
morda ravno tam nekemu
sij je tvoj po licu zlit!

In misleči duh mi vhaja
daleč, daleč čez goré;
tja, kjer večna pomlad cvete,
kjer o zimi se ne vé.

Morda ravno gleda vate.
ko po domu vzdihla tam
in pozdrave ti naroča —
tujec sredi tujcev... sam!...

Luno gost oblak zakrije
in zemljó objame noč...
Meni pa samo občutek
v prsih vzbuja se pekoč...

Mokriška.

